

VÖYRI

BÅTHOLMEN 1984 KM 22620

Bränt material. Vikt 145 g, varav 131,1 g har bestämts. Frgstorlek max. 7,5 cm. Benen är vita och totalförbrända.

Homo: 120,6 g best. frag.

Os frontale 5 fragment (2 fragment från näsroten = 2 individer), Os temporale 4 fragment, Os parietale 12 fragment, Os zygomaticum 1 fragment, Skalltak 27 fragment, Mandibula, 2 caput mandibulae sinister (= 2 individer).

123,6 g har bestämts till kraniet.

Vertebrae thoracicae 2 fragment, Humerus 1 fragment (distal del), Radius 1 fragment (diafys), Tibia 1 fragment (diafys), Os metacarpale/ os metatarsale 1 fragment (distal del), Ossa longa 56 fragment.

Ålder: Adultus, tunn diploé mellan tabula interna/externa, rörbenen är tjockväggiga.

Kön: ----

Mind: 2 individer, 2 caput mandibulae sinister, 2 fragment från näsroten.

3,0 g har bestämts till djurben. Djurbenen går inte att bestämma till art.

Metod

Vid undersökningen har fragmentens färg samt grad av förbränningen noterats.

Fragmenten har vägts. Storleken på de största fragmenten i anläggningen har angivits.

Efter att jag hade konstaterat fragmentens fysikaliska egenskaper utförde jag följande arbetsmoment:

1. Utsortering av de fragment, som har kunnat bestämmas till benslag och art. Dessa bestämmningar har kontrollerats med hjälp av den komparativa samlingen vid Osteologiska Forskningslaboratoriet i Ulriksdal.
2. Nästa steg var att registrera fragmenten efter art och benslag, samt närmare ange var på benen fragmenten hade suttit. Höger (dexter - dx) och vänster (sinister - sin) har bestämts i den mån det varit möjligt.
3. Ossa longa utgör egen grupp som består till största delen av diafysfragment från långa och korta rörben. Ossa longa- långa och korta rörben är en grupp dit extremiteternas ben tillhör med undantag för handrotens och fotrotens ben.
4. De bestämda fragmentens vikt har angivits/samt jag anger hur mycket fragmenten från kraniet vägde.
5. Könns- och åldersbestämning har utförts, där möjlighet funnits.

Könsbestämningarna i dethär materialet har utförts på kraniefragment eftersom andra för könsbestämning lämpliga delar som t.ex. caput femoris eller caput humeri var så fragmentariska att de gick inte att mäta.

På kraniet har i huvudsak fragment av os frontale, os occipitale och os temporale använts eftersom de uppvisar klara sekundära könskaraktärer. (Gejvall 1948)

Åldersbestämningarna har utförts i huvudsak på skalltaksfragment, men även de postkraniala fragmenten har använts. Metoden att använda suturasammanväxningar ha Martin 1928 utvärderat. Acsádi och Nemeskéri har utvecklat metoden 1970. Det har visat sig att suturasammanväxningar är individuella och därför bör man ha vida överlappningar mellan åldersgrupper. Det är bra att kombinera metoden med andra ålderskriterier som t.ex. förhållandet mellan tabula interna/externa och diploé. Med åldern blir diploé-skiktet tjockare och tabula interna/externa tunnare.

MIND - beräkning d.v.s. beräkning av minsta säkerställda antal individer, har utförts grav för grav. Vid beräkning har olika benslag använts. Om två fragment av samma slag eller stor åldersskillnad mellan fragment förekommer, har två individer konstaterats föreligga i anläggningen.

FÖRKORTNINGAR OCH ORDLISTA

best.	bestämt
dx	dexter - höger
f. - frg. - frag.	fragment
g	gram
nr	nummer
sin	sinister - väster

Axis	2:dra halskota
Calcaneus	Hälben
Clavicula	Nyckelben
Costae	Revben
Cranium	Skalle
Cranium övr.	Skallbenen utom skalltak, överkäke
Carpometacarpus	Mellanhand/handrot (hos fågel)
<u>Diafys</u>	Rörbenets mittparti <i>lunnavari</i>
Diploë	Den spogiösa benvävnaden mellan kraniets kompakta yttre och inre väggar
Ectocranial	Skallens utsida
Endocranial	Skallens insida
Epiphys	Ledände
Femur	Lårben
Fibula	Vadben
Humerus	Överarmsben
Mandibula	Underkäke
Margo supraorbitalis	Ögonhålans kant
Maxilla	Överkäke
Metacarpale	Mellanhandsben
Metatarsale	Mellanfotsben
Os coxae	Höftben
Os frontale	Pannben
Os parietale	Hjässben
Os temporale	Tinningben
Os sphenoidale	Kilben

*okänt på latin
Cranium*

Os occipitale	Nackben
X <u>Os zygomaticum</u>	Okben <i>poskilu</i>
Os sacrum	Korsben
Os triquetrum	Trekantiga benet (i handroten)
Os capitatum	Huvudbenet (i handroten)
Os trapezium	Det stora mångkantiga benet (i handroten)
Os trapezoideum	Det lilla mångkantiga benet (i handroten)
Ossa longa	Långa och korta rörben
Patella	Knäskål
Phalanx manus	Fingerben
Phalanx pedis	Tåben
Processus mastoideus	Vårtutskottet på tinningbenet
Postkraniala skelettet	Skelettet utom skallens ben
Protuberantia occipitalis externa	Utskjutande muskelfäste på utsidan av nackbenet
Proximal	Den närmast kroppen belägna delen av ett ben
X <u>Radius</u>	Strålben <i>vårhinalu</i>
Radix	Tandrot
Sesamoidea	Benbildat
Sutura	Söm mellan skallben
Synostos	Sammanväxning mellan ben
Tabula externa	Den yttre kranieväggen uppbyggd av kompakt ben
Tabula interna	Den inre kranieväggen uppbyggd av kompakt ben
Talus	Språngben
X <u>Tibia</u>	Skenben <i>saarilu</i>
Ulna	Armbågsben
Vertebrae cervicales	Halskotor
Vertebrae thoracicae	Bröstkotor
Vertebrae lumbales	Ländkotor
<i>sinister</i>	<i>vänster - varen</i>

Adultus 18-44 år